

“A cap altre lloc de Catalunya s’ofereix un concert mensual d’orgue. El repte és que es valori com un producte interessant”

El de la Selva del Camp, d’una mesura similar, és esporàdicament actiu. A la catedral de Tarragona, semblantment. Montserrat, Poblet, tenen orgues més grans. El nostre se situa en un rang alt, és l’únic d’aquesta marca a Espanya.

L’orgue granollerí té un total de 1.850 tubs, però encara no és complet...

V.P. Intentem executar la segona fase, algunes empreses alemanyes han demostrat un cert interès. Ens falten nou registres, que haurem d’abordar per parts, de manera que en tinguem tres de nous que puguin sonar per Nadal, finançats amb micromeceatge. Voldríem que el concert de l’Escolania fos el tret de sortida d’aquesta campanya.

Què guanyarà l’orgue?

V.P. Més potència, més tubs, més possibilitats. És com un pintor que té una paleta i que li falten colors, les barreges que pot fer són limitades. Ara falten uns 600 tubs.

Heu convidat organistes de primer nivell d’arreu (Europa, Amèrica, Àsia), què n’opinen?

V.P. Diuen que com ens ho hem fet i que quina sort que tenim. Els impressiona també el fet que tinguem ascensor per fer-lo accessible a tothom. El troben un instrument molt còmode i els agrada com sona. I ens pregunten quants alumnes tenim.

A les classes magistrals?

V.P. No, a les classes que podrien oferir-se des del Conservatori. És inexplicable que tenint a disposició un gran instrument així a la ciutat, no s’aprofiti, tenint en compte els diners que

La Fundació Pro Música Sacra aposta per projectes de producció pròpia i té un compromís amb la música del segle XXI

Imatge de la dreta: Mn. Josep Montfort, president de la Fundació Pro Música Sacra; Vicenç Prunés, que n’és vocal; i Germán Cequier, secretari de la fundació, al costat de l’orgue Josep M. Ruera, aquest mes d’abril.

l’Ajuntament hi va aportar [20.000 euros d’un total de 430.000 que va costar]. Per part nostra sempre hi ha hagut aquesta voluntat, era un dels objectius. Durant aquests 10 anys, haguessin pogut sortir 5 o 6 organistes amb un nivell mitjà.

Com us plantegeu les temporades?

V. P. Nosaltres hem de fer el concert que no es pot fer a un altre lloc. No volem fer d’agència de concerts. Intentem apostar per projectes de producció pròpia, perquè els concerts tinguin un interès en si mateixos. Tenim un compromís amb el segle XXI, el nostre orgue fa molta música contemporània. Fem alguns encàrrecs i, sobretot, fem primeres audicions a Espanya, pensem que té un plus d’interès.

Què representa per a la parròquia tenir un orgue com aquest?

Mn. Monfort. És un regal de Déu. El fet que es toqui a totes les misses, és un luxe; de fet, tenim dos orgues, el gran i el petit, una cosa gens habitual per a una església.

La música sacra és a l’abast de tothom?

V.P. Sí, és un problema d’hàbit cultural. A Alemanya els nens des de petits escolten orgue, aquí l’hem sentit poc. La clàssica encara ens costa, si hi afegeixes que l’orgue és un instrument amb ressons antics, que es troba en una església..., això també pot ser una barrera per a algunes persones. Hem de lluitar per fer-ho més normal. La música sacra està pensada per ser interpretada en una església, acústicament i pel missatge.

